

Zowel in Jezus als in de zielen wordt het eerste werk gedaan door de Liefde.

Terwijl ik in mijn gewone toestand was, dacht ik na over de *Agonie van Jezus in de Hof van Olijven*.

De gezegende *Jezus* liet zich eventjes zien en *Hij zei*:

“Mijn dochter,

de mensen bewerkten enkel de oppervlakte (huid) van mijn Mensheid terwijl de eeuwige Liefde geheel mijn innerlijk bewerkte.

In mijn Doodsangst, waren het de eeuwige *Liefde*, de onmetelijke Liefde, de onschatbare liefde, de verborgen liefde, en *niet de mensen*

- die Mij grote wonden toebrachten
- die Mij doorboorden met gloeiende spijkers,
- die Mij kroonden met brandende doornen,
- die Mij kokende gal lieten drinken.

Mijn Mensheid was niet in staat zo veel verschillende martelaarschappen samen te doorstaan. Zij vergoot brede stromen Bloed. Zij kromp ineen en zei tenslotte:

*“Vader, als het mogelijk is, laat deze kelk aan Mij voorbijgaan .
Maar niet mijn Wil maar de Uwe geschiedde”*

Dit heeft Zij niet gezegd in de andere Uren van de Passie.

Alles wat Ik leed gedurende de hele Passie, leed ik alles samen in de Agonie, maar op een veel intensere, pijnlijkere en intiemere wijze.

Omdat de Liefde diep binnendrong in het merg van mijn beenderen en in de intiemste vezels van mijn hart, waar de schepselen nooit kunnen komen.

Maar Liefde bereikt alles. Niets kan Haar tegenhouden.

Mijn eerste beul was de *Liefde*. Daarom had Ik gedurende mijn Passie zelfs geen verwijtende blik tegenover hen die optraden als mijn beulen.

Omdat er een wredere meer actieve beul in Mij was: *Liefde*.

En waar de uitwendige beulen Me niet konden raken of een klein deeltje van Mij gespaard bleef, daar zette Liefde haar werk verder en bespaarde Me niets.

Dit gebeurt in alle zielen: het eerste werk wordt gedaan door *Liefde*

De Liefde bewerkt haar en vervult haar met Zichzelf.

Daarna verschijnt uiterlijk het werk dat Liefde innerlijk tot stand gebracht heeft.”